

|| 'Ηράκλειτος 53 Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι, πάντων δὲ βασιλεύς. Πρβλ. πατρικός, πάτριος, πατρίς.

πάτος. Πάτημα, path. || ἐκτὸς πάτου. 'Απάτητος, untrodden, Παρμενίδης 1.27 οὔτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε νέεσθαι τήνδ' ὁδόν (ἢ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκ τὸς πάτου ἐστίν), ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε.

πατρικός. Πατρικός, paternal, Δημόκριτος 228.6 οὕτω δὲ καὶ οὔτοι (sc. οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες), ἣν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ, φιλέουσι διαφθείρεσθαι. Πρβλ. πατήρ, πάτριος, πατρίς.

πάτριος. Πάτριος, ancestral, Δημόκριτος 259.4 κατὰ νόμους τοὺς πατρίους. Πρβλ. πατήρ, πατρικός, πατρίς.

πατρίς. Πατρίδα, native land, Δημόκριτος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ ξύμπας κόσμος. Πρβλ. πατήρ, πατρικός, πάτριος.

παύειν 1. Παύω/ἐμποδίζω, stop/stop from, Παρμενίδης 8.46 οὔτε γὰρ οὐκ ἐὼν ἔστι, τὸ γεν παύοιμιν ἱκνεῖσθαι εἰς ὁμὸν 'Αρχύτας 3.14 κανὼν δὲ καὶ κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων (ἐὼν) (sc. ὁ λογισμός) τοὺς μὲν ἐπισταμένους λογίζεσθαι πρὶν ἀδικεῖν ἔπαυσε 2. Παύω/σταματῶ, bring to an end, Παρμενίδης 8.50 ἐν τῷ σοι παύω πιστὸν λόγον ἠδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης 3. Καταπαύω, cease, 'Εμπεδοκλῆς 111.3 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος 'Αρχύτας 3.7 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ αὔξησεν λογισμὸς εὐρεθείς. || παύεσθαι (συνών. λήγειν). Παύω/σταματῶ, cease/abate, 'Εμπεδοκλῆς 136.1 οὐ παύσεσθε φόνοιο δυσηχέος;

παῦρος. 'Ολίγος/βραχύς, short, 'Εμπεδοκλῆς 2.3 παῦρον δ' ἐν ζωῇσι βίου μέρος ἀθρήσαντες ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν. Πρβλ. βραχύς, ὀλίγος.

πάχος. Πάχος, fatness/bulk, Ζήνων 1.3 εἰ δὲ ἔστιν (sc. τὸ ὄν), ἀνάγκη ἕκαστον μέγεθος τι ἔχειν καὶ πάχος καὶ ἀπέχειν